

HOTĂRÎRE
despre aprobarea Strategiei naționale
privind protecția copilului și familiei

nr. 727 din 16.06.2003

Monitorul Oficial al R.Moldova nr.126-131/774 din 27.06.2003

* * *

Abrogat: 31.10.2012

[Hotărîrea Guvernului nr.796 din 25.10.2012](#)

În scopul promovării eficiente a politicii statului în vederea ameliorării calității vieții copilului și a familiei, Guvernul Republicii Moldova

HOTĂRĂȘTE:

1. Se aprobă Strategia națională privind protecția copilului și familiei (se anexează).
2. Ministerele și departamentele, autoritățile administrației publice locale, instituțiile de sănătate, educație și protecție a copilului vor asigura implementarea prevederilor Strategiei nominalizate.

PRIM-MINISTRU
AL REPUBLICII MOLDOVA

Vasile TARLEV

Contrasemnată:

Ministrul muncii și protecției sociale

Valerian Revenco

Ministrul educației

Gheorghe Sima

Ministrul sănătății

Andrei Gherman

Ministrul finanțelor

Zinaida Grecianii

Ministrul justiției

Vasile Dolghieru

Chișinău, 16 iunie 2003.

Nr.727.

Aprobată
prin Hotărîrea Guvernului
Republicii Moldova
nr.727 din 16 iunie 2003

STRATEGIA NAȚIONALĂ
PRIVIND PROTECȚIA COPILULUI ȘI FAMILIEI

Preambul

1. În Constituția Republicii Moldova se stipulează că "Statul ocrotește maternitatea, copiii și tinerii, stimulînd dezvoltarea instituțiilor necesare. Toate preocupările privind întreținerea, instruirea și educația copiilor orfani și a celor lipsiți de ocrotirea părinților revin statului și societății. Copiii și tinerii se bucură de un regim special de asistență în realizarea drepturilor lor" (art.49 alin.(2) și (3) și art.50 alin.(2).

2. Prin ratificarea Convenției cu privire la drepturile copilului, adoptarea Legii privind drepturile copilului și a Concepției naționale privind protecția copilului și familiei Republica Moldova se obligă să respecte și să promoveze drepturile copilului ca subiect independent cu drept la ajutor și ocrotire specială, precum și să dezvolte politica națională în domeniul protecției copilului și familiei.

3. Eforturile întreprinse în ultimii ani de instituțiile statale și structurile internaționale în domeniul reformelor economice și sociale: restructurările economice și administrative, revizuirea cadrului legal, realizarea programelor de sănătate, educaționale și sociale nu au produs rezultatele așteptate, situația social-economică demonstrând că, copilul și familia rămân cele mai vulnerabile grupuri supuse riscurilor sociale.

4. Reducerea cuantumului cheltuielilor din bugetul consolidat pentru finanțarea sectorului social, inclusiv învățământ, ocrotirea sănătății și protecția socială de la 60,9% din totalul de cheltuieli bugetare în 1997 la 53,3% în 2001 (Anuar statistic 2002, Departamentul Statistică și Sociologie), a condiționat limitarea accesului la serviciile sociale de bază, a deteriorat calitatea serviciilor sociale comunitare și a afectat bunăstarea copilului și familiei.

5. Analiza fenomenului sărăciei pentru anul 2002, demonstrează că 35% din numărul total de copii cresc în familii sărace și 37,7% copii - în familii puțin asigurate, majoritatea din ei fiind din mediul rural, iar riscului sărăciei sînt supuse, preponderent, familiile cu mulți copii (50 % din familii cu 4 și mai mulți copii sînt sărace) (Sărăcia în Republica Moldova (trimestrul III 2002), Departamentul Statistică și Sociologie).

6. Starea sănătății copilului este reflectată de indicatorii mortalității infantile. Rata mortalității infantile este în descreștere și a constituit 14,8% în anul 2002, comparativ cu 18,2 % în anul 2000, însă rămîne a fi de două ori mai mare comparativ cu mediile europene (Ministerul Sănătății).

7. O problemă în structura mortalității infantile a copiilor de vîrsta pînă la 1 an este mortalitatea extraspitalicească, care în anul 2002 a constituit 23,1% copii, provocată de nivelul de trai scăzut, insuficiența de cunoștințe pentru viața de familie, lipsa educației sanitare și accesului limitat la serviciile medicale (Ministerul Sănătății).

8. Nivelul înalt al deceselor copiilor de vîrstă fragedă este cauzat de traume și intoxicații, constituind o problemă stringentă. Rata mortalității copiilor de vîrsta 0 - 5 ani cauzată de traumatisme, constituie 1,5% și intoxicații - 2,9%, mai înaltă decît ratele medii europene. Situația creată este condiționată de iresponsabilitatea părinților pentru îngrijirea și creșterea copilului și, tradițional, nesupravegherea acestuia de către adulți (Ministerul Sănătății).

9. Numărul persoanelor cu HIV/SIDA și copiilor afectați de HIV/SIDA este în creștere, la moment fiind identificate 1639 persoane, copiii și tinerii în vîrstă de 15 - 19 ani constituind 15,4% din cazuri, arată asupra necesității menținerii acestei probleme în centrul politicilor sociale sanitare (Ministerul Sănătății).

10. Calitatea educației de bază a scăzut substanțial ca rezultat al deteriorării situației economice și al finanțării inadecvate a sistemului. Exodul cadrelor didactice este declanșat de lipsa de motivație, ceea ce conduce la diminuarea continuă a calității serviciilor educaționale. Numărul de angajați din sistemul educațional s-a redus de la 59700 persoane în anul 1997/1998 la 51500 persoane în anul 2001/2002.

11. Unul dintre cele mai negative efecte ai ultimilor ani este declinul educației timpurii. Aproximativ 55% din copii de vîrsta 1 - 5 ani nu frecventează grădinița și nu au acces la programele de dezvoltare și educație timpurie, iar frecventarea grupelor de pregătire pentru școală de către copiii de vîrsta 5 - 7 ani constituie 78,8% copii (Ministerului Educației).

12. Numărul copiilor care necesită protecție specială este în creștere. Îngrijirea rezidențială fiind forma cea mai frecventă de asistare a copiilor. Conform datelor prezentate de Departamentul Statistică și Sociologie, copiii sub vîrsta de 18 ani reprezintă 1009046 copii (conform datelor la 1 ianuarie 2002), circa 13,5 mii dintre ei aflîndu-se în îngrijire rezidențială, cauza fiind situația social-economică și morală a familiei, ceea ce arăta că din 100 copii - 1,34 copii sînt îngrijiți și educați în sistemul rezidențial.

13. Diminuarea rolului familiei în creșterea și educarea copiilor, în special a copiilor cu cerințe speciale, precum și eschivarea comunității de la rezolvarea problemelor familiei și copilului, și asistarea acestora, preponderent, prin forma rezidențială de îngrijire, dezvoltare și educare a condus la instalarea acestei forme de protecție a copilului drept dominantă, diminuînd responsabilitatea familiei și comunității, precum și la stagnarea dezvoltării serviciilor comunitare, în special, în localitățile rurale.

14. Asistarea episodică a copilului în dificultate, centrarea asistenței pe problemele de urgență a copilului și familiei, și mai puțin sau deloc pe prevenirea apariției factorilor de risc, determină necesitatea dezvoltării sistemului de servicii de protecție a copilului și familiei la toate nivelurile administrării publice, mecanismelor de monitorizare și finanțare a acestora, elaborării standardelor de calitate pentru diferite tipuri de servicii de protecție a copilului și familiei.

15. Prezența categoriilor tradiționale de copii în dificultate: copii orfani și lipsiți de îngrijirea părintească, copii abandonati, copii cu dizabilități, copii din familii numeroase și cu părinți cu dizabilități, precum și identificarea categoriilor noi de copii social vulnerabili și familii în situații de risc: orfani sociali, copii, cetățeni ai Republicii Moldova, abandonati peste hotare, copii neșcolarizați, copiii străzii, copii victime ale abuzului și/sau traficului, tineri în conflict cu legea, copii cu HIV/SIDA necesită noi abordări de politică socială și metodologică, revederea și completarea cadrului legal și instituțional.

16. Divizarea confuză a responsabilităților între structurile și nivelurile autorităților administrației publice și lipsa transparenței activităților acestora, ineficiența și/sau insuficiența parteneriatului dintre structurile guvernamentale și societatea civilă solicită dezvoltarea modalităților eficiente de colaborare, divizarea și delegarea responsabilităților între toate structurile și nivelurile administrației publice în soluționarea problemelor copilului și familiei.

17. Problemele sociale cu care se confruntă copilul și familia necesită atenție deosebită și soluționarea lor trebuie să fie un obiectiv prioritar al politicii sociale statale.

18. Guvernul Republicii Moldova, în scopul creării unui sistem unic de protecție a copilului și familiei, va pune în aplicare, în parteneriat cu societatea civilă și organizațiile internaționale, Strategia națională privind protecția copilului și familiei (în continuare - Strategie).

19. Prezenta Strategie este elaborată în baza situației existente, reflectată anterior, a copilului și familiei, conform Concepției naționale privind protecția copilului și familiei ([Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.51 din 23 ianuarie 2002](#)), Convenției ONU cu privire la drepturile copilului, reieșind din Recomandările Sesiunii speciale în interesul superior al copilului (5 mai 2002, New-York) și Recomandărilor Comitetului ONU privind implementarea Convenției ONU cu privire la drepturile copilului (4 octombrie 2002).

20. Prezenta Strategie include scopul și obiectivele generale, principiile în baza cărora se va realiza aceasta și obiectivele operaționale pentru fiecare compartiment.

Scopul Strategiei. Asigurarea accesului copilului și familiei la servicii de protecție socială de calitate

21. Prezenta Strategie are drept obiective:

asigurarea dezvoltării și realizării politicii de protecție socială a copilului și familiei la nivel național și local;

dezvoltarea/armonizarea cadrului legal în domeniul protecției copilului și familiei și asigurarea implementării depline a Convenției ONU și altor acte normative naționale și internaționale privind drepturile copilului și familiei;

consolidarea și dezvoltarea capacităților instituționale de a elabora, implementa și dezvolta modele de servicii comunitare în baza standardelor de calitate pentru protecția copilului și familiei;

crearea și dezvoltarea unui sistem național și local de monitorizare și evaluare a situației copilului și familiei;

dezvoltarea și consolidarea resurselor umane încadrate în serviciile de protecție a copilului și familiei și angajarea personalului corespunzător standardelor profesionale;

dezvoltarea mecanismelor financiare care să promoveze și să susțină modele eficiente de servicii de protecție a copilului și familiei;

dezvoltarea capacității familiei și comunității de a asigura asistența copiilor și de a preveni riscul instituționalizării și intrării copilului în dificultate;

sensibilizarea societății și formarea opiniei publice vis-a-vis de problemele copilului și familiei.

Principiile generale ale Strategiei

22. Strategia are la bază următoarele principii:

Principiul interesului superior al copilului. Republica Moldova a ratificat Convenția ONU cu privire la drepturile copilului care stipulează că "în toate acțiunile care îl privesc pe copil, fie că sînt întreprinse de instituții publice sau private de protecție socială, de către tribunale, autorități administrative sau de organe legislative, interesul superior al copilului trebuie să fie luat în considerare cu prioritate".

Statul se obligă, reieșind din posibilitățile financiare, să asigure îngrijirea și protecția necesară pentru bunăstarea copilului, luînd în considerare drepturile și obligațiile părinților, tutorei copilului sau altei persoane legal responsabile de copil și va întreprinde măsuri administrative și legislative adecvate pentru aceasta. Statul garantează că instituțiile, serviciile și așezămintele responsabile de îngrijirea și protecția copilului corespund standardelor stabilite de organele competente, în special în sfera securității, sănătății, numărului și competențelor personalului și managementului eficient.

Principiul respectării opiniei copilului. În toate deciziile care îl privesc pe copil se va asigura respectarea opiniei copilului vis-a-vis de măsurile de intervenție și de soluționare a dificultății în care a intrat copilul.

Principiul non-discriminării. Strategia vizează toți copiii din Republica Moldova, cu atenție deosebită pentru grupurile de copii aflați în dificultate: abandonți, abuzați, maltratați, neglijați, copiii străzii, copiii cu dizabilități, copiii lipsiți de îngrijirea părintească, orfani, copiii instituționalizați și în risc de instituționalizare, copiii cu HIV/SIDA, copiii în conflict cu legea; copiii victime ale abuzului și/sau traficului, precum și copiii din familiile vulnerabile.

Principiul interdisciplinar și multisectorial. Elaborarea politicilor se va efectua la nivel interdisciplinar, cu implicarea tuturor structurilor responsabile de îngrijirea, protecția și educarea copiilor. Responsabilitatea aplicării strategiei revine autorităților publice centrale și locale în funcție de competențele lor, cu implicarea societății civile, părinților, persoanelor care reprezintă drepturile copilului etc.

Principiul flexibilității. Strategia este un document flexibil care va fi modificat în funcție de necesități și de schimbările sociale structurale.

Principiul descentralizării acordării de servicii. Serviciile de protecție a copilului și familiei se vor organiza și dezvolta la nivel comunitar/local și central, asigurînd accesibilitatea serviciilor de protecție a copilului și familiei.

Compartimentele Strategiei

23. Prezenta Strategie este constituită din cinci compartimente interdependente care reflectă scopul și structura problemelor copilului și familiei: cadrul legal, cadrul instituțional, dezvoltarea capacităților, serviciile comunitare și resursele de finanțare, precum și modalitatea de implementare a acestora. Structurarea Strategiei pe compartimente permite distribuirea/delegarea eficace a sarcinilor și responsabilităților în cadrul structurilor de resort și între nivelurile administrației publice.

Cadrul legal

Cadrul legal privind protecția copilului și familiei prevede asigurarea implementării Convenției ONU cu privire la drepturile copilului și altor acte normative naționale și internaționale, completarea actelor normative și legislative pentru protecția copilului în orice situație și față de orice risc social și elaborarea mecanismelor operaționale de punere în aplicare a acestora.

Modernizarea cadrului legal va avea în centrul atenției interesul superior al copilului, determinînd ierarhia opțiunilor pentru îngrijirea și educarea copilului: sprijinirea familiei, reintegrarea în familia biologică și integrarea/reintegrarea copilului în familia extinsă, adopția, plasarea copilului la asistentul parental și în casa de copii de tip familie pînă la găsirea unei soluții optime, și drept ultimă opțiune - instituția rezidențială.

Cadrul legal se va realiza prin următoarele obiective:

definirea clară a conceptului de "interes superior al copilului" și reflectarea acestuia în actele normative și legislative naționale;

elaborarea și completarea actelor legale referitoare la neglijare, molestare, abuz, discriminare,

trafic și altor forme care pot determina intrarea copilului în dificultate;

revizuirea și îmbunătățirea cadrului legal privind formele de protecție a copilului rămas fără îngrijire părintească: tutela, curatela, adopția (națională și internațională), casele de copii de tip familie, asistentul parental etc.;

îmbunătățirea și elaborarea cadrului legal privind protecția copiilor în conflict cu legea și justiția juvenilă. Înființarea în cadrul instanțelor judecătorești a unor complete, secții specializate în cazurile cu minori și posibilitatea creării unor tribunale pentru copii;

revederea actelor legislative și normative privind asigurarea accesului fiecărui copil la asistența medicală, educație și servicii sociale conform necesităților;

revizuirea mecanismului de aplicare a legislației privind munca copilului, din perspectiva noilor tendințe și principii (reducerea numărului de ore de muncă a copiilor, tipurile de munci, condițiile de muncă și vârsta de încadrare în câmpul muncii, excluderea formelor de exploatare a copilului și traficului etc.);

revederea actelor legislative și normative privind responsabilitatea părinților pentru îngrijirea, educația, dezvoltarea și protecția copilului propriu;

revederea cadrului legal și elaborarea actelor normative privind aplicarea standardelor de calitate pentru toate tipurile de servicii de protecție a copilului și familiei;

revederea și elaborarea regulamentelor-tip de funcționare și de reglementare a activităților serviciilor de protecție, îngrijire și dezvoltare a copilului aflat în dificultate;

inclusiunea într-o culegere a actelor normative și legislative privitor protecția copilului și familiei;

crearea cadrului juridic cu privire la atestarea, angajarea, formarea și evaluarea personalului implicat în serviciile de protecție a copilului și familiei (asistenți sociali și parentali profesioniști, psihologi, psihopedagogi, logopezi, lucrători medicali și alte categorii de specialiști);

revizuirea și îmbunătățirea cadrului legislativ ce ține de activitatea instituțiilor naționale și internaționale, ONG-urilor și serviciilor destinate copilului și familiei;

crearea cadrului legal în vederea acreditării serviciilor de protecție a copilului și familiei;

elaborarea politicilor în domeniul protecției copilului și familiei, implementarea și monitorizarea implementării acestora.

Cadrul instituțional

Cadrul instituțional prevede divizarea clară și transparentă a sarcinilor și responsabilităților între structurile responsabile de protecția copilului și familiei; promovarea formelor eficiente de prevenire a intrării copiilor în îngrijire rezidențială; elaborarea și implementarea standardelor de îngrijire și oferirea de servicii medicale, educaționale și protecție socială; elaborarea și crearea sistemelor de monitorizare și evaluare ce ar urmări continuu calitatea și asigurarea serviciilor. Promovarea îngrijirii și educației copilului în familie prin elaborarea și aplicarea la nivel național și local a mecanismelor de motivare morală a familiei de a crește și educa copii sănătoși.

Dezvoltarea structurilor, la toate nivelurile administrației publice, care ar evalua necesitățile copilului și a familiei în scopul prevenirii intrării în dificultate și găsirii celei mai optimale opțiuni de asistență a necesităților copilului și familiei. Structurile existente: consultațiile medico-psihopedagogice, direcțiile de învățământ, de sănătate, de asistență socială își vor redefini misiunile în vederea respectării interesului superior al copilului și prevenirii instituționalizării.

Cadrul instituțional se va realiza prin următoarele obiective:

divizarea clară a sarcinilor și responsabilităților între ministerele și departamentele de resort și între cele două niveluri ale autorităților administrației publice, descentralizarea serviciilor de protecție a copilului și familiei prin perfectarea legislației în vigoare;

dezvoltarea structurilor locale responsabile de protecția copilului și familiei și redefinirea misiunilor acestora;

elaborarea și aprobarea programelor sectoriale și locale în domeniul protecției copilului și familiei;

asigurarea transparenței activităților structurilor statale de protecție a copilului și familiei, la toate nivelurile administrației publice și activităților societății civile;

elaborarea metodologiei de identificare a copilului și familiei aflați în dificultate;
elaborarea mecanismelor de prevenire a intrării copilului în sistemul rezidențial de îngrijire și reintegrare a acestuia în familie, în alte tipuri de îngrijire de tip familial și/sau în comunitate. Îngrijirea rezidențială va servi drept măsură temporară și o ultimă opțiune în soluționarea problemei copilului;
revederea și determinarea criteriilor de plasare a copilului în îngrijirea rezidențială și evaluarea periodică a situației acestuia în scopul determinării termenului de ședere și găsirea unei forme mai bune de îngrijire;
evaluarea actualelor standarde de îngrijire, dezvoltare și asistență a copilului și a posibilităților comunităților de a oferi servicii de calitate copilului și familiei;
elaborarea și implementarea standardelor de calitate pentru diferite tipuri de servicii de protecție a copilului și familiei;
elaborarea și punerea în aplicare a sistemului de monitorizare și evaluare a serviciilor de protecție a copilului și familiei;
crearea, la nivel național și local, a unui sistem informațional care să includă date ale copilului și familiei în dificultate și în situații de risc, instituțiile de protecție a copilului și familiei;
crearea structurii independente de monitorizare și evaluare a serviciilor de protecție a copilului și familiei;
crearea serviciului de petiții care ar permite copilului și familiei să-și expună atitudinea vis-a-vis de serviciul social solicitat/primit. Constituirea instituției de avocat al copilului.

Dezvoltarea capacităților

Compartimentul dezvoltarea capacităților prevede activități de utilizare eficientă și dezvoltare a capacităților și resurselor umane disponibile în domeniul protecției copilului și familiei în parteneriat cu structurile statale și societatea civilă, organismele naționale și internaționale; dezvoltarea capacităților comunitare în identificarea problemelor copilului și familiei, precum și în găsirea soluțiilor posibile.

Compartimentul dezvoltarea capacităților va fi realizat prin următoarele obiective:

dezvoltarea conceptelor de formare și perfecționare profesională a studenților și personalului din domeniul protecției copilului și familiei: asistență socială, educație, sănătate, economie, legislație etc.;

evaluarea necesităților de formare/perfecționare profesională, precum și a capacității de a răspunde la aceste cerințe profesionale;

formarea profesională a cadrelor din domeniul protecției copilului și familiei în conformitate cu legislația națională, standardele profesionale și reflectarea în programele cursurilor a Convenției ONU cu privire la drepturile copilului, a principiilor și tendințelor actuale de abordare a copilului;

elaborarea programelor de formare și perfecționare profesională pentru personalul angajat în protecția copilului și familiei;

elaborarea criteriilor de selectare, recrutare și angajare a personalului pentru serviciile de protecție a copilului și familiei;

revizuirea criteriilor de dezvoltare și de motivare a personalului angajat în protecția copilului și familiei;

dezvoltarea capacităților părinților de a asista necesitățile copiilor, în special, a copiilor cu cerințe speciale și/sau în situații de risc;

revizuirea și completarea curriculumului școlar privitor la programele de educație familială, elaborarea materialelor informaționale pentru familie, educație pentru sănătate în baza deprinderilor pentru viață.

Serviciile comunitare

Compartimentul servicii comunitare prevede dezvoltarea și promovarea modelelor viabile de servicii comunitare de protecție a copilului și familiei: servicii de prevenire a intrării copiilor în dificultate și în sistemul rezidențial de îngrijire și educație, servicii de asistență socială pentru copii și familiile în situații de risc și aflați în dificultate.

Serviciile comunitare vor fi dezvoltate prin realizarea următoarelor obiective:

definirea conținutului și elaborarea criteriilor de îngrijire comunitară și identificarea căilor de susținere a durabilității serviciilor comunitare;

dezvoltarea și susținerea modelelor de servicii de protecție a copilului și familiei comunitare, alternative îngrijirii rezidențiale;

susținerea metodologică, informațională și managerială a comunităților și a autorităților publice locale în identificarea problemelor copilului și familiei, în organizarea și implementarea serviciilor de protecție a copilului și familiei;

responsabilitatea comunităților și autorităților publice locale în soluționarea problemelor copilului și familiei prin utilizarea eficientă a resurselor locale și valorificarea potențialului familiei și comunității;

implicarea comunităților și autorităților publice locale în atragerea resurselor extrabugetare pentru susținerea familiilor vulnerabile și crearea serviciilor pentru copil și familie;

elaborarea mecanismului de implicare a sectorului privat în soluționarea problemelor copilului și familiei și crearea serviciilor comunitare de protecție socială;

organizarea și punerea în aplicare a sistemului de asistență socială bazat pe testarea mijloacelor familiei, în scopul utilizării eficiente a resurselor și excluderii dependenței familiei față de asistența oferită;

dezvoltarea și promovarea unui sistem participativ de protecție a copilului și familiei cu implicarea tuturor instituțiilor comunitare (familie, serviciul medical, grădinița, școala, biserica, sectorul asociativ etc.) în aria de activitate a căroră este protecția copilului și familiei;

susținerea și promovarea ONG-urilor locale acreditate pentru oferirea serviciilor, în baza standardelor de calitate, și realizarea activităților în domeniul protecției copilului și familiei la nivel comunitar;

revizuirea/redefinirea misiunii instituțiilor rezidențiale și îmbunătățirea condițiilor de îngrijire și educație în instituțiile rezidențiale de protecție.

Resursele financiare

Compartimentul resurse financiare prevede definirea mecanismelor de finanțare fundamentate de modele eficiente de protecție a copilului și familiei, reieșind din interesul superior al copilului, standarde de îngrijire și servicii sociale destinate copilului și familiei, precum și standarde profesionale pentru angajații din domeniu.

Compartimentul resurse financiare va fi realizat prin următoarele obiective:

evaluarea modelelor actuale de finanțare a serviciilor de îngrijire rezidențială și a serviciilor comunitare. Asigurarea transparenței cheltuielilor pentru toate tipurile de servicii de protecție a copilului și familiei;

elaborarea și aplicarea modelelor de finanțare a serviciilor de protecție a copilului și familiei în baza standardelor de calitate a acestor servicii;

stabilirea clară a responsabilităților între cele două niveluri ale administrației publice privitor la alocarea și utilizarea eficientă a resurselor financiare în domeniul protecției copilului și familiei prin perfectarea și modificarea actelor normative în vigoare;

evaluarea condițiilor de salarizare a angajaților din domeniul protecției copilului și familiei și determinarea criteriilor de promovare a performanțelor profesionale și de motivare a oferirii serviciilor de calitate.

Implementarea Strategiei

Prezenta Strategie este preconizată pentru o perioadă de cinci ani, implementarea căreia implică abordarea multidisciplinară și intersectorială, adaptarea flexibilă la schimbările și necesitățile imediate, precum și angajarea tuturor nivelurilor administrației publice, comunității și societății civile.

24. Guvernul este responsabil pentru implementarea compartimentelor strategiei, pentru monitorizarea respectării drepturilor copilului în conformitate cu Convenția ONU cu privire la drepturile copilului, supravegherea și coordonarea activităților de protecție a copilului și familiei la nivel de raion și local; cooperarea cu agențiile și donatorii internaționali și cu sectorul asociativ.

25. Implementarea prezentei Strategii va fi realizată prin Planul național de acțiuni care va cuprinde

activitățile, responsabilii, sursele de finanțare, partenerii și termenele de implementare a Strategiei.

26. Implementarea prezentei Strategii va fi realizată prin programe sectoriale și locale.

27. Consiliul Național pentru Protecția Drepturilor Copilului va coordona elaborarea programelor sectoriale și locale, și va monitoriza implementarea lor.

28. Autoritățile administrației publice locale, în cooperare cu societatea civilă și instituțiile comunitare, sînt responsabile de implementarea prezentei Strategii la nivel local și regional.

29. Finanțarea activităților în implementarea prezentei Strategii va fi realizată din contul și în limitele alocațiilor aprobate în bugetul de stat, bugetele unităților administrativ-teritoriale, bugetul asigurărilor sociale de stat, surse extrabugetare și asistența comunității donatorilor.

30. Implementarea prezentei Strategii va fi monitorizată în baza Planului de monitorizare, elaborat la diferite niveluri ale administrației publice.

31. Autoritățile administrației publice centrale și locale, societatea civilă și comunitățile vor asigura transparența activităților și rezultatelor implementării prezentei Strategii.